

A hit, amely legyőzte a világot...

Köszöntés: „Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete! Így szól a Seregek Ura: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet (Hag 2,5-6).” Ámen.

Gyülekező ének: 25. zsoltár 1-4. versei: „Szívemet hozzád emelem...”

Fennálló ének: 225. dicséret 1. verse: „Nagy hálát adjunk az Atya Istennek, ...”

Fő ének: 225. dicséret 2-8. versei: „Hála tenéked, mennybéli nagy Isten, ...”

Előfohász: „Jézus így válaszolt nekik: Higgyetek Istenben! Bizony mondom nektek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magad a tengerbe! – és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, annak megadatik az (Mk 11,22-23).” Ámen.

Lekció: János I. levele 5. rész 1-12. versei: *„Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és aki szereti azt, aki szülte, azt is szereti, aki attól született. Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait. Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek. Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és a vér által; a Lélek pedig bizonytságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság. Mert hárman vannak, akik bizonytságot tesznek: a Lélek, a víz, a vér, és ez a három egy. Elfogadjuk ugyan az emberek bizonytságtételét, de Isten bizonytságtétele nagyobb, mert Isten bizonytságtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonytságot. És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonytságtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonytságtételben, amellyel Isten bizonytságot tesz Fiáról. Ez a bizonytságtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.”*

Előima: Urunk, Jézus Krisztus! Sokszor csak szemléljük a világot, látjuk az emberek örömeit, fájdalmait és küzdelmeit, aztán továbbmegyünk. Pedig Te nem arra hívtál minket, hogy csupán nézői legyünk az életnek, hanem arra, hogy élő hittel kövessünk Téged. Urunk, vedd el közömbösségünket, kényelmünket és félelmeinket! Adj nekünk olyan hitet, amellyel teljes szívünkkel Rád bízunk magunkat, még akkor is, ha nem értünk mindent, és nem látjuk az utat. Taníts minket szeretni a szegényeket, irgalommal tekinteni másokra, és nem elítélni

azokat sem, akik még nem ismernek Téged. Segíts, hogy ne csak szavainkkal, hanem tetteinkkel és döntéseinkkel is bizonyosságot tegyünk szeretetedről! Ne engedd, hogy csupán kívülről szemléljük a Te életedet, hanem tégy minket részesévé annak! Adj bátorságot, hogy kövessünk Téged akkor is, amikor nehéz az út, mert Te előbb szeretted minket, és önmagadat adtad értünk. Te vagy a mi Urunk, a mi győzelmünk és reménységünk. Fogadd el dicséretünket, hódolatunkat és önátadásunkat! Legyen a mi szívünk is egészen a Tiéd, és minden dicsőség, tisztelet és hatalom Téged illessen most és mindörökké. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 428. dicséret 3-4. versei: „Világosítsad elménket...”

Textus: János I. levele 5. rész 4. verse: *„Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.”*

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született. És mindenki, aki szereti az Atyát, azt is szereti, aki Tőle született. János apostol így kezdi bizonyágtételét a hitről, a szeretetről és a győzelemről. Hitünknek van neve: Jézus Krisztus. Jézus a Krisztus. – a legrövidebb hitvallás. Ő a Felkent. Ő a Felmagasztalt. Ő a Leghatalmasabb, és mégis a legalázatosabb. Benne ismerjük meg az Atyát. Benne látjuk, mit jelent szeretni. Benne tárul fel előttünk Isten akarata, és Benne találjuk meg az erőt ahhoz, hogy e szerint éljünk. Jézus hozta közelebb hozzánk az Atya iránti szeretetet. Krisztus nyilatkoztatta ki számunkra a szeretetet. Felebarátaink szeretetére pedig nem csupán szavaival tanított minket, hanem mindenekelőtt a saját életével mutatott példát. Istent szeretni azt jelenti, hogy engedjük, hogy Ő vezessen bennünket. Nem csupán beszélünk a szeretetről, hanem meg is valósítjuk azt. A szeretet nem pusztán fogalom, szép gondolat vagy jámbor szó. A szeretet cselekedet. Megbocsátás, amely valamibe kerül nekünk. Segítség, amelyet senki sem lát. Felénk nyújtott kéz, türelem, irgalmasság és készség arra, hogy lemondjunk a saját büszkeségünkről. Az Atya iránti szeretet azt jelenti, hogy vágyunk az Ő akaratának teljesítésére. Nem azért, hogy kiérdemeljük a szeretetet, hanem azért, mert már elfogadtuk azt. A szeretet, úgymint a hit is ajándék.

Ezeknek az ajándékoknak mégis meg kell mutatkozniuk a mindennapi életünkben. Az Isten képmására teremtet ember szeretett lény, akit Isten arra hívott, hogy ő maga is szeressen. De mikor válik ez valósággá? Mikor lesz látható Isten szeretete az életemben? Akkor, amikor Krisztus győzedelmeskedik benned. Amikor Krisztus győz a személyes vágyaid, a céljaid, a szándékaid és a látásmódod fölött. Amikor nemcsak a félelmeidet adod át Neki, hanem a becsvágyadat is. Nemcsak a fájdalmaidat, hanem a döntéseidet is. Nemcsak azt, amit már nem bírsz tovább hordozni, hanem azt is, amit még mindig a saját kezében akarsz tartani. Mi az az életterület az életedben, amelyet már átadtál a szeretet Istenének? Hogyan viszonyulsz Krisztushoz? Hogyan tekintesz az Úrra? Bízol Benne akkor is, amikor az Ő útja nem egyezik a te utaddal? Képes vagy átadni Neki azt is, amit legszívesebben a saját elképzelésed szerint oldanál meg? János apostol ezt írja: „Mert mindaz, ami Istentől született, legyőzi a világot. És ez a győzelem, amely legyőzte a világot: a mi hitünk.” (IJn 5,4) Mit jelent Jézus győzelme a te életedben? Ez nem valamiféle katonásdi játék. Isten harcol, végig harcolja az egészet. Küzd és győzedelmeskedik. Az Ő győzelme mindent felülmúl, amit az ember el tud képzelni. Ez nem csupán egyetlen csata megnyerése, hanem győzelem a bűn és a halál fölött. Ez nem pusztán egy csatátér, hanem a te egész életed, az én egész életem és mindannyiunk élete. Ez nem csupán játék a szavakkal. Ez rólad szól, rólam, mindannyiunkról – de mindenekelőtt Krisztusról. A harc eldőlt. Hiszed-e ezt? Amikor a világ fölötti győzelemről beszélünk, nem az emberek fölötti győzelemre gondolunk. Nem arról van szó, hogy le kell győznünk azokat, akik ellenkeznek velünk, meg kell aláznunk azokat, akik megbántottak bennünket, vagy bármi áron bizonyítanunk kell az igazunkat. Az a világ, amelyet Krisztussal együtt le kell győznünk, mindaz, ami elválaszt bennünket Istentől: a gőg, az önzés, a gyűlölet, az irigység, az uralkodás vágya, a megbocsátásra való képtelenség és az a meggyőződés, hogy Isten nélkül is boldogulunk. Krisztus nem arra hív bennünket, hogy az

emberek fölött győzedelmeskedjünk, hanem arra, hogy Vele együtt legyőzzük a rosszat. Ha a győzelmem gyűlölethez vezet, ha büszkévé tesz, ha megvetést ébreszt bennem a másik ember iránt, akkor újra Krisztusra kell tekintenem. Hiszen Krisztus nem azzal győzte le a világot, hogy felhagyott a bűnös ember szeretetével, hanem azzal, hogy odaadta önmagát érte. Krisztus szerint a győzelem nem az a pillanat, amikor a másik elbukik. Hanem az, amikor a rossz az én szívemben sem kerekedik felül. Krisztus győzelme nem abban a pillanatban kezdődik, amikor elhatározom, hogy erős leszek. Hanem Krisztusnál kezdődik, aki erősebb az én gyengeségemnél. Én gyakran szeretnék győzni önmagam, a hibáim és a gyengeségeim fölött. Meg akarok változni. Jobb ember akarok lenni. Aztán újra és újra rá kell jönnöm, hogy nem vagyok képes mindenre. Az evangélium azonban nem azt mondja nekem: „Előbb győzz, és csak utána jöjj Krisztushoz!” Hanem ezt mondja: „Jöjj Krisztushoz! Bízz Benne! Maradj meg Őbenne!” A hit nem az én erőm, amellyel legyőzöm a világot. A hit bizalom Krisztusban, aki már legyőzte a világot. A mi hitünk tehát nem azt jelenti, hogy meg vagyunk győződve arról, hogy többé soha nem bukunk el. Hanem azt jelenti, hogy bízunk abban: Krisztus a bukásainkban sem hagy el bennünket, és Őbenne új életünk van. Ezért a keresztyén ember nem azért küzd, hogy kiérdemelje Isten szeretetét. Hanem annak erejéből küzd, hogy már részesült benne. Nem a saját erejéből győzedelmeskedik, hanem az abba vetett hit által, aki már győzött. **A szeretet, amely cselekedetekben nyilvánul meg.** János azzal folytatja, hogy az Isten iránti szeretet abban áll, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait. Hozzáteszi azt is, hogy az Ő parancsolatai nem nehezek. Ez azt jelenti, hogy a keresztyén élet egyszerű? Hogy a megbocsátás nem fáj? Hogy az ellenség szeretete semmibe sem kerül? Hogy a hűség nem kíván áldozatot? Nem. A szeretet fájhat. A megbocsátás küzdelemmel járhat. A hűség sokba kerülhet az embernek. Amikor azonban szeretjük Istent, az Ő akarata már nem csupán egy kötelesség, amelyet teljesítenünk kell. Olyan úttá válik, amelyen járni akarunk. A szeretet nem mindig

változtatja meg az út nehézségét. De megváltoztatja a szívünket, amellyel ezen az úton járunk. Krisztus nem csupán a viselkedésünket akarja megváltoztatni. A bensőnket akarja átformálni. Istennél a szeretet és a szeretni szó nem pusztán fogalmakat jelentenek. Cselekedetet, tettet, gyengédséget, erőt, hatalmat és beteljesedést jelentenek. Olyan életet, amely Isten jelenlétének hatására fokozatosan átalakul. János apostol megmutatja nekünk, hogy a hit, a szeretet és az Isten iránti engedelmesség összetartoznak. Ha azt állítom, hogy szeretem Istent, de tudatosan bezárom a szívemet az előtt az ember előtt, akit Isten rám bízott, akkor meg kell állnom, és fel kell tennem magamnak a kérdést: vajon nem csupán szavakból áll-e a szeretetem? Krisztus szeretetének láthatóvá kell válnia az életemben. Nem abban, hogy többé soha nem bukom el. Nem abban, hogy nincsenek többé kétségeim. Nem abban, hogy mindent megérték. Talán abban ismerem fel, hogy újra visszatérek Istenhez, miután elbuktam. Hogy képes vagyok bocsánatot kérni. Hogy azt az embert, akit korábban elítéltem, most már irgalommal kezdem szemlélni. Hogy többé nem csupán azt kérdezem, mit akarok én, hanem azt is: mit kíván tőlem Isten? Krisztus győzelme nem mindig hangos. Néha abban a csendes döntésben mutatkozik meg, hogy nem fizetünk rosszal a rosszért. Egy szóban, amely nem sebez meg. Egy megbocsátásban, amelyről senki sem tud. Egy ember imájában, aki már nem bírja tovább, mégis kimondja: „Uram, bízom Benned!” Krisztus győzelme akkor válik bizonyágtétellé, amikor az Ő szeretete elkezd megnyilvánulni az életünkön keresztül. Éppen ezért a második részében János a bizonyágtételről beszél. A Lélek, a víz és a vér tanúskodnak. Ez a tanúságtétel Jézus Krisztusra mutat. Hitünk nem csupán a belső érzéseinken nyugszik. Nem csupán azon, amit átéltünk, amit érzünk, vagy amit Istenről gondolunk. Maga Isten tesz tanúságot a Fiáról. János azt írja, hogy Isten tanúságtétele nagyobb az emberek tanúságtételénél. Majd azt is elmagyarázza, mi ennek a tartalma: Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akiben megvan a Fiú, annak élete van. Itt találjuk hitünk lényegét. Nem csupán

abban, hogy hiszünk Isten létezésében. Nem csupán abban, hogy nagy tanítómesterként tiszteljük Jézust. Abban hiszünk, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és hogy Isten Benne ajándékozta nekünk az örök életet. Jézus víz és vér által jött el. Küldetése nem csupán egy szó volt, amely nyilvános működésének kezdetén elhangzott. Szeretete egész életében megmutatkozott, és a kereszten érte el csúcspontját. Győzelme pedig a feltámadásban nyilvánult meg. A Lélek tanúságot tesz a Krisztusról szóló igazságról. Isten tanúságtétele nem üres szó. Bizonyságtétel a Fiúról, aki azért jött, hogy életünk legyen. Ezért gazdagít bennünket Krisztus szeretete. Reménységgel tölt el bennünket. Arra hív, hogy Isten gyermekeiként éljünk. Isten gyermekei az Ő Fiának teljességéből élnek. Ő életünk, hitünk és szeretetünk forrása. Nem a saját teljességünkből élünk, hanem abból, amit Tőle kaptunk. Éppen ezért nem vagyunk egyedül. Nem vagyunk kizárólag a saját képességeinkre utalva. Nem csupán a saját akaratunkra kell támaszkodnunk. Isten nekünk adja Szentlelkét, hogy megismerjük az igazságot, megmaradjunk Krisztusban, és tanúságot tegyünk Róla. Erről tanúskodik a Szentháromság: az Atya tanúságot tesz a Fiúról, a Fiú kinyilatkoztatja nekünk az Atyát, a Szentlélek pedig tanúságot tesz az igazságról. Ez a tanúságtétel erősebb a félelmeinknél, a kétségeinknél és a bizonytalanságainknál. Őbenne vagyunk. Érte élünk. Általa cselekszünk. Csak az Ő segítségével látunk igazán. És az Ő győzelméről teszünk bizonytságot. **Beszélg róla! Szólg már meg!** Szeretteim, a világnak nem csupán szépen megfogalmazott imáinkra van szüksége. Látnia kell, mit tesz Krisztus szeretete az emberrel. Hallania kell a személyes bizonytságtételünket. Arról, hogyan bocsátott meg nekünk Isten. Hogyan emelt fel bennünket. Hogyan tanít arra, hogy azokat is szeressük, akiket saját erőnkben nem tudnánk szeretni. Hogyan vezet minket, amikor nem ismerjük az utat. Hogyan nem hagy el bennünket akkor sem, amikor gyengék vagyunk. Nem kell tökéletes szavakkal rendelkezünk. Nem kell minden hitbeli titkot megmagyaráznunk. Nem kell úgy tennünk, mintha hibátlanok lennénk. Őszinte

szívre van szükségünk. Olyan szívre, amely lehet fáradt, sebzett, az élet terheitől megviselt – de nyitott Isten előtt, aki képes megújítani azt. Beszélj Jézusról! Próbáld meg a saját szavaiddal elmondani, mit jelent Ő neked. Ne azért, hogy elkápráztass valakit. Ne azért, hogy megmutasd, mennyi mindent tudsz. Hanem azért, mert Krisztus az életed részévé vált. Tégy bizonyosságot Róla az életeddel! És amikor valaki megkérdezi tőled, miért teszed mindezt, nem kell feltétlenül nagy beszédet mondanod. Talán elég ennyit mondanod: „Azért, mert Isten nekem is megbocsátott. Mert Krisztus engem is felemelt. Mert nekem is szükségem van az Ő kegyelmére. Mert hiszem, hogy Jézus legyőzte a világot.” A világnak nem csupán olyan emberekre van szüksége, akik beszélnek a győzelemről. Olyan emberekre van szüksége, akiknek az életén felismerhető Krisztus szeretete. Szeretett testvéreim! A fontos kérdés ez: Hiszel Jézus Krisztusban? Bízol Benne? Elfogadod azt az életet, amelyet neked ad? És ha hiszel Benne, engedd, hogy ez a hit a szeretetben is megmutatkozzon! Mutatkozzon meg a döntéseidben, a kapcsolataidban, a megbocsátásodban és a bizonyosságtételedben. Mi az az életterület az életedben, amelyet még nem adtál át Istennek? Mi fölött akarsz még mindig a saját erődből győzedelmeskedni? Hol kellene megengedned Krisztusnak, hogy győzelmet arasson benned – a kemény szíved, a büszkeséged és a félelmed fölött? És hol kell újra felfedezned, hogy Isten szeretete nem a tökéletességedért járó jutalom, hanem olyan ajándék, amelyet hit által fogadhatsz el? Talán ma még küzdesz. Talán vannak kérdéseid, amelyekre nem ismered a választ. Talán belefáradtál a saját bukásaidba. De reménységed nem azon alapul, hogy soha nem estél el. A reménységed Krisztusban van. Ő legyőzte a világot. A Benne való hit reménységet ad nekünk arra, hogy sem a világ gonoszsága, sem a saját gyengeségeink nem mondhatják ki felettünk az utolsó szót. Nem azért, mert mi olyan erősek vagyunk, hanem azért, mert Ő hűséges. Ezért ne félj Jézusról beszélni! Ne félj tanúságot tenni Róla! Ne félj bevallani, hogy szükséged van Rá!

Életeddel mutass arra, aki neked ajándékozta az életet! Krisztus győzelmet aratott a bűn és a halál fölött. Őbenne bocsánatot, reménységet és örök életet kaptunk. Az Ő szeretetének erejében pedig minden nap újra elindulhatunk a hit útján. Jézus legyőzte a világot. És mi hiszünk Benne. Nem azért, mert már tökéletesek vagyunk, hanem azért, mert Ő a mi Urunk. A harc eldőlt. Krisztus győzött. Ámen.

Utóima: Urunk, Jézus Krisztus, köszönjük Neked, hogy legyőzted a világot, és megnyitottad számunkra az örök élethez vezető utat. Köszönjük Neked, hogy reménységünk nem a saját erőnkön, hanem a Te hűségeden nyugszik. Lépj be életünk azon területeire is, amelyeket még nem akarunk átadni Neked. Győzd le bennünk a gőgöt, az önzést, a félelmet és a megbocsátásra való képtelenséget. Változtasd meg szívünket, tisztítsd meg szándékainkat, és taníts minket úgy szeretni, ahogyan Te szeretsz. Adj nekünk olyan hitet, amely a küzdelmek közepette is bízik Benned. Adj nekünk olyan szeretetet, amely tetteiben nyilvánul meg. Adj nekünk bátorságot, hogy ne csupán szavainkkal, hanem egész életünkkel tanúskodjunk Rólad. Növekedjen bennünk a Te szereteted, áradjon rajtunk keresztül embertársaink felé, és hadd tapasztalhasa meg mindenki, akivel találkozunk, legalább egy kicsit a Te jóságodat. Mert Te vagy a Krisztus, az Isten Fia. Benned van az életünk. Te legyőzted a világot. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: Jézus mondja: „Szomorúságotok örömmé fordul... (Jn 16,20b)”

Áldás: „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés (Zsid 11,1).” Ámen.

Záró ének: 479. dicséret: „Hinni taníts Uram, ...”